

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:

főntca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény,
valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre : 4 frt.
Félévre : 2 „
Negyedévre : 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapestben
és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös
hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen
levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Misera plebs contribuens.

Szegény Petőfi! Ő a világszabadság, egyenlőség és testvériség földi szentháromságának zászlója alá esküdt, hogy a misera plebs contribuens legszentebb jogaiért szálljon sikra.

Szegény Petőfi! ő ott veszett a harcmezében, ott folyt ki az ifju vér dobogó szivéből s végimáját, melyet Hadurhoz rebegett vonagló ajkaival, elnémitotta a harcizaj, a trombiták hangja, az ágyudőrej . . .

Ő ott veszett, hol annyi reménydus ifju s annyi kétségbeesett aggastyán vérezett honáért!

Sirja ösmeretlen. Az Ukrajna dárdaforgató kozákjainak elvadult ménei eltiporták a felhányt dombokat s mi még csak a kegyelet adóját sem róhatjuk le az által, hogy néha elzarándokolnánk kora sirja fejfájához, mely alatt a szabadság fenkölt apostolának porhüvelyé porladoz!

Petőfi lelke elszállt oda, hol a szabadság zavartalan, hol ur és pór egyaránt veszi fel munkadíját a honszerem és hűség ajánlólevelével . . .

Petőfi nincs többé, csak emléke maradt fenn köztünk, különösen pedig köztünk: a misera plebs contribuens között, melynek ő is fia volt!

De bocsássanak meg uraim, hogy elmékedém! Visszatérek a mindennapi élet szinpadára s e prózai világban a prózai valóságára.

Nem is Petőfiről akartam én szólni, hisz gyenge tollam arra nem is képes tán, csakis a misera plebs contribuens, vagyis rólunk, szegény közönségről, óhajtanék kissé beszélgetni. Bizony nem is vagyunk mi más.

Vagy tán nem a contributó a fődolog?

No már engedelmet kérek, tessék megkérdezni az adófelügyelő urakat, meg Szapáry urat, ki éjjel nappal azon tőri tisztességes fejét. Én részemről azt hiszem, hogy minálunk az a jelszó: „Imádd az Istent, tiszteld a felsőséget és — fizess!“

A „fizess“ pedig a magyar szótár szerint nem egy határozatlan ige, hanem egy felpanganétozott fináncz, ki ha a terminus lejár, azonnal „fegyverbe“ kiált

Hogy pedig oly pontosan és szépségesen fizetünk, arra csakis büszkék lehetünk, tudva azt, hogy mi magyarok vagyunk a föld keletkezésén az egyedüli nép, mely „legtöbbit fizet“.

No már hogy meddig fogunk „fizethetni“, ez megint más dolog, ha pedig nem fogunk fizethetni, dobra ütök a hét szilvafát és mi szépen elmehetünk akár Amerikába. Van ott magyar elég, a ki itthon nem tudott megélni.

Biz ugy. Megtermett ugyan 1880-ban egy kis krumplink, egy kis káposztánk, de mi haszna? se ára, se vevője!

Elmondhatjuk, mint az egyszeri pap: „Atdál uram esőt, de nincs benne köszönet“.

A IV-ik részletet pedig máris exequálták. Mit tegyünk? Fizetni csak kellett! Tehát bementünk Kassára vagy Eperjesre, eladtuk a borjut, tinót, tehenet és — fizettünk. Az adó mindenek előtt!

Kérem, uraim, ne nevéssenek, mert ez a szegény adófizető közönség baja, a misera plebs contribuens nyomora.

Csoda-e, ha az anyagi romlással az erkölcsi depraváció is karöltve jár?

Fosztogatás, lopás, rablás s ki tudná mi minden, egymást követik. A „börtön“ szó pedig tolvajnyelven annyit jelent, mint „ingyenélés“; szereti is nemcsak egy akasztófa virága, ha oda bejut, mert ha kijön, a „mesterségéből“ ismét többet tud.

Bizony, bizony ne kaszárnyákat, hanem javító-intézeteket építsünk!

Necsak koloszszerű templomokat, egekig nyúló tornyokkal; hanem templomokat, melyek a felnöttek iskolái, azok tanítására szolgáló hajlékok legyenek! Ne maradjon az 1868. évi XXXVIII. t.-cikk csak papíron, hanem legyen annak gyakorlati haszna is. Ne küzdjön az egyház az állam ellen és megfordítva, hanem iparkodjanak karöltve azon lenni, hogy a nép mivelődjék, nemesedjék; de anyagilag se jusson lönkre; mert hisz maga az irás mondja, hogy: „Elvész a nép, mely tudomány nélkül való“.

Az államnak van még egy más feladata is a nevelés ügyét illetőleg s ez lenne azon feladat: hogy az ítélet által sujtottokról akként gondoskodjék, mikép azok ne rosszabbakká s elkeseredettekké, hanem jobbakká s a társadalom hasznos tagjaivá tétecsenek.

Ezen feladat, a minél számosabban fellálitandó, javító intézetek által lenne teljesíthető s mi reméljük is, hogy az 1878. évi V. t. cz. 27. §-ában kimondott elv, idővel valósuland.

Végül szabadjon a legujabbi adónemre, a hadmentességi díjakról szóló 1880. évi XXVII. törvényezikre reflectálnunk.

Az említett törvényezik 10. §-a az adóalapot veszi fel kulcs gyanánt, de azért szintén inkább csak minket sujt, mintsem a gazdag arisztokratákat és plutokratákat.

Hogyan ne? Mikor az, ki 50 frtnyi adót fizet — tíz frtnyi; az pedig ki 3000 frtnyi adót fizet s illetőleg képes fizetni, csak 80 frtnyi hadmentességi díjjal rovatik meg. A szegény cseléd 4 frtot, gazdag ura pedig legjobb esetben 100 frtot fizet stb.

Valjon hogy venné ki magát, ha egy szép napon ilyforma törvényjavaslatot olvasnánk: hogy mindazon férfiak, kik életök 40-ik évét betöltötték és feleséget venni elmulasztották: a hadmentességi díjakról szóló arány szerint „agglegényi adót“ tartozandának fizetni, mely adónemből létesítendő alpból mindazon gyermekek fognának neveltetési költséggel elláttatni, kiknek szülei vagy rokonai ezek fedezésére képtelenek?

Azt hiszem, hogy ezáltal sok nőnek volna egy kis elégtétele; mi pedig (t. i. mi agglégények) szép-csendesen elmondanók, hogy bizony, bizony mi magyarok vagyunk e világban a legboldogabb: „misera plebs contribuens“.

K. O.

A nm. m. kir. belügyminiszter

58967. szám alatt Sárosmegye közönségéhez a következő leiratot intézte:

A folyó évi október hó 28-án tartott rendkívüli közgyűlésből 14078, 15358, 16129, 16265 sz. a tett felterjesztés nyomán értesitem a megye közönségét, hogy azon határozatára nézve, melyben kimondta, miszerint egy felebbezési bíróságnak, a megye székhelyén leendő felállítása esetében ezen bíróságnak a kerületi tablai épületben való elhelyezhetése céljából az utóbb említett épületben jelenleg létező királyi törvényszék, járásbírószék, ügyészség, börtönök és adófelügyelőség részére, a megye tulajdonát képező ugynevezett uj vagy hátsó meyházatot hajlandó átengedni, s egyszersmind késznek nyilatkozik a szükséges átalakítások és felszerelések költségeihez 25.000 frtnyi összeggel hozzájárulni, elvben nincs ugyan észrevétele, de miután az e részben megkeresett igazságügyi miniszter ur átirata szerint, a szervezendő II. fokú királyi bíróságok iránt folyamatban levő tárgyalások még nem jutottak azon álláspontra, hogy ezen megye közönségének abbéli kérelme, miszerint Eperjes egy II.-od fokú királyi bíróság székhelyévé jelöltessék ki, érdemlegesen elintézhető volna, mely oknál fogva az említett kérelem ezuttal csak is előjegyzésbe vétetett, részemről is a megye közönsége által tett fentebbi ajánlatok iránti elhatározásomat, illetőleg a célbavett megyei pótadóra nézve, a pénzügyminiszter úrral szükséges tárgyalások folyamatba tételét azon időre tartom fenn, midőn a megye közönségének a II.-od fokú bíróságnak Eperjesen leendő felállítása iránti kérelme el fog dönteni.

Budapest, 1880. évi december hó 26-án
Tisza s. k.

Sárosmegye közönségének felirata

az Eperjesen föllálitandó kir. feltörvényszék ügyében.*

Nmlsgú m. kir. Igazságügyminiszterium!

Mult 1879. évi július hó 8-án tartott közgyűlésünk 5059/57. szám alatt kérelmező felterjesztést intéztünk a fentiszelt magas Miniszteriumhoz a kir. táblák kilátásba helyezett decentralisatiója alkalmával egy fölebbezési bíróságnak Eperjes sz. kir. városban leendő elhelyezése iránt.

Volt szerencsénk már akkor hangsúlyozni azon körülményeket, melyek kérelmünket indokolták, s az eperjesi kir. főtörvényszék felállítását nemcsak az érdekelt város és megyénk szempontjából méltányosnak, de kulturális és kiváltképpen nemzetiségi érdekeink tekintetéből föltötte kívánatosnak tüntetik föl.

Azóta azon élénk mozgalom, melyet felebbezési bíróságaink jelzett újjászervezésének terve megindított, még nőtt s fokozódott, különösen annak hírére, hogy a fentiszelt magas Miniszterium ez ügyben véleményadásra hívta föl hazánk összes ügyvéd-kamaráit; más városok és megyék kérelmünkkel ellenkező óhajok és ajánlatoknak adtak kifejezést, s a reánk nézve létkérdés fontosságával bíró ügy mindinkább közeledni látszik az eldöntés stádiumához.

Ily viszonyok között készséggel engedünk azon felhívásnak, miszerint kérelmünket a fentiszelt magas Miniszterium előtt megújítsuk, s miután az eperjesi ügyvéd-kamarának a kir. tábla decentralisatiója tárgyában nagy gonddal kidolgozott s a tényeket és viszonyokat tárgyhuén jellemző, általunk minden részletében helyeselt és magunkévá tett emlékirata közöltetett velünk, élénk terjesztettek azon ajánlatok, melyek értelmében Eperjes város közönsége a főtörvényszék elnyerése esetén az elhelyezési költségek legnagyobb részét magára vállalni hajlandó, elhatározta, hogy jelen, csakis e tárgyban egybehívott

* Ezen felirat még mult évi november hó közepén küldetett föl; tekintettel a leérkezett válaszra, most látuk alkalomszerűnek annak közlését.
Szerk.

rendkívüli közgyűlésünkől újabb kérelmező felterjesztést intézzünk a fenntisztelt magas Miniszteriumhoz, mely kérelmünk mellett egyúttal — el fogadta Eperjes városnak e kérdéssel szemben elfoglalt álláspontját s újabb bizonyítékul annak: mily horderőt tulajdonítunk a kérelmezett intézkedésnek. — azon áldozatokat is a fenntisztelt magas Miniszterium figyelmébe ajánljuk, — melyeket a főtörvényszék elnyerése érdekében hozni készek vagyunk.

A mint már idézett első felterjesztésünkben kiemelt volt szerencsénk: a méltányosság s az osztó igazság kívánja, hogy Eperjes városa egy főtörvényszék székhelyeül jelöltesse ki, és mellettünk harcol a történelmi jog.

Már az 1723-ik év óta Eperjes volt a kerületi kir. táblának, 1841. óta a kerületi kir. váltótörvényszéknek székhelye; az absolut kormány idejében itt székelt a cs. kir. kerületi főtörvényszék; s már a XVI. XVII. századok óta, és a különben mindent Kassán összpontosító osztrák rendszer idejében is elismertett Eperjes kiválóan alkalmas volta egy főtörvényszéknek s általában a „zajos katonai központok“-tól távol tartandó békeintézményeknek befogadására.

Igaz, hogy korunkban kivált minálunk kevésbe szokták venni a történelmi jogot s történelmi szempontokat; de talán azon keserű kiábrándulás, melyet néhány idő előtt s a történelmi viszonyok és fejlemények figyelmen kívül hagyásával létre hozott törvény és alkalmazott rendszabály közérzetünkben felidézett, némileg megváltoztatta már gondolkodásunk irányát. Anglia, melyre oly szívesen hivatkozunk mindig, nemcsak kulturájában és jogéletében áll fölöttünk, de példát adhat a történelmi jog és a korszellemmel megférő tradíciók tiszteltben tartása által is.

Említettük, hogy a méltányosság, az osztó igazság is kérelmünk teljesítését kívánja. Eperjes városa nagy áldozatokat hozott, hogy megtartsa a főtörvényszéket, melyet aztán a rendszerváltozás minden kárpótlás nélkül elvont tőle, s melynek visszahelyezését kérelmezzük most: e város a kerületi tábla megrongált épületét oly czélból, hogy abban a cs. kir. kerületi főtörvényszék megfelelően elhelyeztethessék, s azon reményben, hogy e befektetés gyümölcseit hosszú időn át fogja élvezhetni, 30,000 frtnyi költséggel helyreállította; s ezen épület eredetileg is magánosok által különösen azon czélra vétetett meg, hogy a kerületi tábla helyiségeül szolgáljon.

A várostól pedig nemcsak ezen, vagyonához mérve valóban rendkívül nagy beruházás jövedelmének élvezete vonatott el, de az utóbbi évtized alatt sorban, egyik veszteség a másik után érte: megszüntették a kerületi táblát, a váltótörvényszéket, az ezeltől Eperjesen székelt pénzügyigazgatóságot Kassára tették át, helyorségét évről-évre csökkentették s valahány új országos hivatal alkalmánunk visszanyerése óta szervezetetett, annak felső-magyarországi központjává Eperjes melőzésével mindannyiszor Kassa választatott.

Ily tényezők elvesztése nem csoda, hogy fejlődésében feltartóztatta, sőt visszavetette hajdan oly virágzó megyei szék városunkat.

Pedig e város valóban egyesíti magában mindazon kellékeket, melyek egy viruló vidéki központ elemeit s alapját képezik és különösen tartalmazza mindazon tényezőket, melyek egy magasabb hatósági műszer, például a főtörvényszék elhelyezésénél föltétel gyanánt megkívánhatók: helyrajzi viszonyai, közlekedése, kereskedelem, ipara e czélra tökéletesen megfelelők, az utóbbiak csak azon lendületet nélkülözték eddig, mely épen a megnyerni remélt intézménytől várható; külsin tekintetében Eperjes bármely nagyobb vidéki várossal vetekedhetik; környezete, vidékének bája, egészséges éghajlata általánosan elismert; ehhez járul, hogy megyénkben számos látogatott fürdőhely létezik, ásványvizeknek bővében vagyunk; megyei szék városunkban továbbá az újabb időben sok ház épülvén, a kor igényeinek megfelelő lakások aránylag olcsó árban kaphatók, az élelmi szerek s a tűzifa pedig összehasonlíthatlanul jutányosabbak mint más városokban; a társadalmi élet itt rendkívül kifejezett és művelt, társas, szellemi élvezetekről az ujon épült színház és számos társadalmi egyesület által gondoskodva van; a mi a közintézeteket s hatóságokat illeti, Eperjes székhelye a róla nevezett görög katolikus püspöki megyének, a megyei központi hatóságoknak, egy kir. törvényszék és járásbírósnak, kir. adófelügyelőségnek, egy ügyvédi kamarának, kir. közjegyzőségnek s tekintélyes ügyvédi karnak; itt van régóta az ág. hitv. evangélikus hitfelekezet kerületi collegiuma, melyben nemcsak theologiai tanfolyam, gymnasium és tanítóképezde létezik, de újabb időben egy, hallgatóinak gyarapodó száma után is itélve szép reményekre jogosító jogakademia létesült, sőt legújabbban a theologiai tanfolyamnak teljes theologiai akademiává leendő kibővítése van kilitásba helyezve; van itt továbbá egy kir. államgymnasium, gör. katolikus papnövelde, kath. és evangélikus közép és felsőbb leányiskola, több elemi iskola, gyermekkert s a gör. kath. püspöki széknél és az evang. collegiumban sok ezernyi kötetből álló nagybecsű és hirtelen könyvtár.

Ugy hisszük, ily kulturális tényezők birtokában Eperjes egy felsőbb bíróság székhelye iránt támasztható igényeknek teljesen megfelel.

Eperjesi Széchenyi-Kör.

A Széchenyi-kör által hirdetett Szentandrassy Lajos-féle 1000 frankos dramai pályázatra 26 pályamű érkezett be, melyek a bírálata felkért választmányának átküldtek. A részletes jelentés legközelebb fog közzéteteni.

A magyar irodalmi szakválasztmány f. hó 10-én hétfőn, este 6 órakor házi előadást rendez, mely alkalommal Lasztkay László tanár ur fogja Lóczy Lajosnak: „Gróf Széchenyi Béla utazásából a Kuku-nor“ című utleírását felolvasni.

A kassai kereskedelmi- és iparkamara

kérelmet intézett az országgyűléshez, melyben elmondja, hogy mivel hazánk törvényhozása utolsó időben oly behatóan foglalkozott az ország gazdasági felvirágztatásának kérdésével, oly élénk érdeklődést tanúsított a magyar kereskedelem és ipar sanyaru helyzetével szemben, hogy a nemzetben megerősödni kezdett a hit, miszerint a törvényhozás és a felelős kormány karöltött működésének sikerülni fog a hazai termelést, a honi ipart és kereskedelmet lassan, de következetesen virágzásnak indítani, azt hitte, hogy ezen melegen üdvözölt irányváltozásnál fogva a hazai kereskedelem és ipar nem lesz többé egy végzetes pénzügyi politika merész kísérleteinek kizsákmányolási tárgya, de a nemzet gazdasági önállóságának alapjaként felismertetvén, gondos ápolásban fog részesülni; de hogy a m. t. háznak bemutatott új fogyasztási adójavaslatok erősen meggingatták ezen hazaszerte terjedő hitet. Azután így folytatja: az államnak pénzre van szüksége és ismét csak nekiesik a hónapok, hetek előtt tengőnek, százalomra méltónak, föltétlenül pártolandónak mondott magyar kereskedelemnek, az osztrák helotának címzett, egyes ágaiiban végpusztulással fenyegetett és országszerte az osztrák óriással élethalálharcot vívó magyar iparnak.

A mélyen tisztelt kormány egyik buzgó tagja beható tanulmányok tárgyává teszi az iparreform, a hálaló kereskedés és végeladások korlátozásának, a vásárlás rendezésének, az új iparágak adómentesítésének kérdéseit, és mindent el akar követni arra nézve, hogy ezen kérdések a hazai ipar és kereskedelem jól felfogott érdekeinek megfelelően oldattassanak meg, a kormány másik tagja pedig sujtó csapást mér ugyanazon kereskedelemre és az iparos tevékenység éppen legszegény ágaira.

Tagadhatlan, hogy ezen eljárásban nagymérvű következtetésnek nyílvánul.

Engedje meg a m. t. ház, hogy szóban levő törvényjavaslatokat mind kereskedelmi, mind ipari szempontból bírálta alá vegyék. Következik a bírálata, melynek végén kihozza hogy: a kérdéses adók kivétele és beszedésére nézve a javaslatban tervezett határozmányok és intézkedések oly hátrányokat szülnének, melyek a nagyobb kereskedelmi városok gyarmatáru forgalmát végveszélylyel, elpusztulással fenyegetnék, és így a törvényjavaslatban czélba vett adóztatás egyértelmű volna a nagyban való hazai gyarmatáru-kereskedés megszüntetésével, sok tekintélyes adófizető üzlet kiirtásával, a városi kereskedelem ellen irányzott halálos csapással, és hogy a javaslat törvényerőre emelkedése által érzékenyen sujtatná a szépen fejlődő cukrászipar is, mert a cukrász, ki szintén az általa felhasznált egész cukormennyiség után adóztatik meg, nem ruházhatja át a fizetett adót a fogyasztóra, mivel a készítmények árának felemelése által azok kelendősége nagy mérvben alterálatnák, de a cukrász azonfelül egyes fontos cikkekre nézve teljesen leveretnék az osztrák versenytárs által, kinek fogyasztási adóval meg nem terhelt cukorból készített cukrászati terményei (különböző kétszersültök, ostyák stb.) nem tartalmazván hárommegyedrészben cukrot, itt sem jönnének adózás alá stb. És ennél fogva az ápolásra érdemes kereskedelem, a végpusztulástól megmentendő ipar nevében kéri a képviselőházat, miszerint ezen végzetes javaslatokat elvetni és a kormányt oda utasítani méltóztassék, miszerint az ország gazdasági érdekeivel összefüggő törvényjavaslatokat jövőben csak akkor terjeszse a törvényhozás elé, ha azokra nézve a hivatott szakértők körök véleményét meghallgatta.

A jogakademia polgárai

által segélyegyletük javára 1881. jan. 15-én rendezendő tánczvizgalom.

Talán csodálkozni fog a mélyen tisztelt közönség azon, hogy mikor az akademián ez ügyben megindult mozgalom eredményéül egy „jogászbál“ rendezését várta tőlünk, mi egy „tánczmulatság“ gal álltunk elő?

Ennek oka az, hogy a rendezőség nagyobb része azon elvél fogva, hogy a joghallgatók még nem „jogászok“, a mulatságnak „jogászbál“ címek adni nem akart, ellenben a másik — kisebb — részszel, mely ugyan szinte belátta azt, hogy a jogász nevet teljesen kifogástalanul nem használhatjuk, mégis „jogászbál“-nak akarta nevezni mulatságunkat, mert szerinte, ha így lett volna

a meghívó fogalmazva, a közönség arról csak azt olvashatta volna, hogy ez egy oly mulatság lesz, mit a helyb. joghallgatók rendeznek, s melynek régi neve: „jogászbál“.

De ne keltsen feltűnést azon körülmény, hogy a „jogászbál“ ez alkalommal „tánczmulatságnak“ neveztetik, mert hisz a rendezőség annak daczára is azon fáradságot mindent igyekezetével, hogy mulatságunkat egy színvonalra emelje azon régi „jogászbál“-kal, melyekről még most is oly jó és szép emlékekkel szeret beszélni a közönség.

Es itt nem hallgathatom el azt, hogy mindnyájan a legjobb reményekkel vagyunk eltelve bálunk jól sikerülése felől. Hiszen, ha figyelembe vesszük a körülményeket, melyek a mulatság rendezésénél felmerülnek, lehetetlen az ellenkezőre gondolnunk. Mindjárt azon eset, hogy az újból feltámadt jogakademia polgárai első nagyobb életjelt adnak magukról, s hogy a közönség némi érdeklődéssel fogadandja a hosszú idő óta nélkülözött jogászbálok mulatságait, a rendezőség — említettem — fáradságtalan igyekeve, melylyel minden áldozatot hozni kész, továbbá — mit először kellett volna említenem — az, hogy a mulatság bálanyai tisztsége oly köztisztületben álló urnó kezében van, kit mindenki előre is a legbensőbb örömmel üdvözöl e minőségben, ki nem rettent vissza semmi áldozattól, hogy bálunk fényét, sikerét, megjelenését, s az említett szerep elfogadásával emelje s előmozdítsa. És ha ezen körülmények sem nyújthatnának reményünknek szilárd alapot, nyujtani fogja azt kétségkívül az utóljára hagyott érv, az t. i., hogy bálunk jótékony czélra, a jogakadémiai segélyegylet javára rendeztetik. Nyujtani fogja azt azon hit és bizalom, hogy van még a közönség szívében könyör, áldozatkészség, mely a nehéz sorsuakon segíteni szeret.

Nem nagyszert-e meggondolni azt, hogy azzal, ha a január 15-iki jogászbála elmegyünk, nemcsak magunknak szereznünk mulatságot, hanem másoknak is örömet? Meggondolni azt, hogy ha elmegyünk szétnézni a fényes teremben, azzal sok, elacsony s nedves szobákban sinlődő komoly tanulmányal foglalkozó akadémiai polgáron segítünk, meggondolni, hogy abból az óriási fényből az ő csendes, egyhangú életükre is derülend világ.

Nem! itt nem kell könyörögve fordulni a közönséghez, hanem egyszerűen csak azt mondani, hogy jöjjenek mulatni s így jót tenni a szegény joghallgatókkal, s lehetetlen, hogy e környék közönsége, mely az akademia új feltámadását oly érdeklődéssel kísérte, ne járuljon hozzá azt fenálltában is megszilárdítani az által, hogy polgárainak segélyt nyujt a nehéz palya anyagi akadályainak leküzdésében.

Tehát viszontlátásra a jogászbálban, a „feketesas“ nagy termének parketjén! —h —n.

Sárosmegyei nőegylet.

A helybeli árvaház m. hó 23-án egy ünnepélyes jelenetnek volt színhelye.

A Krajzell Aranka urhölgy által diszesen felékitett, s bőkezűen megrakott karácsonyfa lett az intézeti árváknak több választmányi hölgy és az egyleti tisztviselők jelenlétében átadva.

Az ünnepély az árvák karénekével kezdődött, ezután Kubinyi Aurél egyleti titkár tartott alkalmi beszédet az árvákhoz, melyre az örömsugárzó arccal körbenálló húsz árva nevében, az idősb intézeti növendékek egyike, Klucinszki mondott magyar nyelven jól betanult díszes és szabatos előadással párosult s az árvák hálaérzetét tolmácsoló köszönetet.

Ezután a karácsonyfa mögött lévő asztalon közszemlére kitett, s a nőegylet két elnöke Berzeviczy-Szinyey Amália és Kubinyi-Csuska Zsófia, nemkülönbön Kuzmik Kamilla, Krajzell Alicze és Kamilla, Hellner Constantia, Oszvald Friderika, Bergmanné, Jakubekné és Fontanané urhölgyek bőkezű adományaikból gyűjtött játék- és írószerek, könyvek, sütemények, zseb- és nyakkendők, Jármay Jámbor Janka választmányi hölgy által a gyermekek közt kiosztattak, Beör Trenkler Mária urhölgy igen czélszerű új fehéremű és téli erős harisnyákban álló, valamint Mizsák cipésmester urnak 3 pár új cipőből álló adománya, az árvaházi ruhatárba tétetni rendeltetett, alkalmi czélszerű használatul.

A nemes adakozókat jótékonyaságuk, ember-szerető hajlamaik, s az árvák iránt tanúsított szíves részvétükért, az isteni gondviselés bizonyára áldásával fogja elhalmozni.

Sárosmegye jótékony nőegyletének m. é. decz. utolsó napján rendezett Szylveszter-estélye, habár nem is oly tömeges részvétellel, mint az előző években, de igen díszes és válogatott közönség közreműködésével s különösen az ifjúság részéről tanúsított kitarító jókedv mellett fényesen sikerült s az árvaháznak jövedelmét, miután:

a bevétel	289 firt 50 krt,
a kiadások	168 „ 15 „

s így a tiszta jövedelem összege 121 firt 35 krt tett, ismét óhajtott módon szaporította.

Felülfizetést ez alkalommal a következő urak voltak szívesek teljesíteni, u. m.: Péchy Zsigmond

Folytatás a mellékleten.

Menge, wozu ein krankhafter Zustand des Verdauungsapparates den Anlaß gibt, so tritt ein kolikartiges Schmerzgefühl (Leibschneiden) ein, der Leib wird aufgetrieben, der Patient fühlt ausstrahlende Schmerzen in den benachbarten Organen und Körpergebilden, hat Athemnoth, Bellemungen, ja Ohnmachten werden hervorgerufen, Blutandrang, Kopfweh, hartnäckige Verstopfung u. stellen sich ein, der Kranke fühlt eine bedeutende Abspannung und Müdigkeit, die sich des Körpers bemächtigt und macht den Patienten laßlos, er sei von einem schweren inneren Leiden ergriffen. Allerdings können Blähungen, welche ja meistens durch Unverdaulichkeit und Verstopfung hervorgerufen werden, zu ernstern Leiden Anlaß geben. Man behandelt und beseitigt die Blähungen am besten, wenn man die Ursache derselben zu entfernen sucht und ihren Austritt auf natürlichem Wege gestattet. Scharf wirkende und stark abführende Mittel sind durchaus zu verwerfen, denn nur dadurch, daß man auf die Darmthätigkeit in milder, anregender Weise einwirkt und die Thätigkeit des Darms fördert und kräftigt, wird man sich dieses oft sehr lästigen und auch gefährlichen Gastes entledigen.

Unter denjenigen Arzneimitteln, deren Wirkung ärztlicherseits sehr lobend anerkannt wird und welche in ihrer Zusammenfassung keine dem Körper nachtheiligen Stoffe enthalten, nehmen die Apotheker Rich. Brandt's Schweizerpillen die erste Stelle ein. Allen Kranken, deren Leiden in der gestörten Thätigkeit des Verdauungsapparates zu suchen ist, wie Hämorrhoiden, Hypochondrie, Magen- und Darm Schmerzen u. können diese wirklich heilenden Schweizerpillen bestens empfohlen werden. Ihr Preis ist ein so niedriger, daß selbst der Aermste sie anwenden kann und zwar werden dieselben nur in Blechdosen mit 50 Pillen zu 70 Kreuzer und 15 Pillen zu 25 Kreuzer von allen guten Apotheken ghnz Oesterreichs verkauft. Auch verleiht der Vertreter des Herrn Brandt für Oesterreich-Ungarn Josef v. Török Apotheker in Budapest auf briefliche Bestellung.

Fruchtpreise

vom 7. Jänner 1881.

Wagen	per 100 Sflagr.	fl.	10.—	10.50
Weggen	" 100	"	11.—	11.50
Gerste	" 100	"	7.—	8.25
Oafer	" 100	"	4.50	5.25
Maïs	" 100	"	6.25	7.—
Erbsen	" 100	"	10.—	11.—
Linlen	" 100	"	13.—	16.—
Äpfeln	" 100	"	8.—	9.—
Erdäpfel	" 100	"	1.50	2.—

A vasuti vonatok menet- és érkezési ideje.

Eperjesen, f. évi október 15-től kezdve.

Eperjes—Oderberg.			
Eperjesről ind.	8 óra 01 p. reg.	Oderbergbe érk.	4 óra 49 p. másn. reg.
Oderbergéről "	5 óra 45 p. estv.	Eperjesre "	9 óra 56 p. "
Eperjes—Budapest.			
Eperjesről ind.	8 óra 01 p. reg.	Budapestre érk.	7 óra 58 p. estve.
Budapestről "	9 óra 08 p. estv.	Eperjesre "	7 óra 33 p. reg.
" "	10 óra 50 p. reg.	Eperjesre "	9 óra 56 p. "
" "	7 óra 34 p. reg.	Eperjesre "	8 óra 22 p. estv.
Eperjes—Tarnow.			
Eperjesről ind.	8 óra 22 p. estv.	Tarnowra érk.	11 óra 40 p. délb.
Tarnowról "	1 óra 45 p. délb.	Eperjesre "	7 óra 03 p. reg.
Eperjes—Ujhely.			
Eperjesről ind.	11 óra 29 p. délb.	Ujhelybe érk.	7 óra 17 p. estv.
Ujhelyről "	3 óra 24 p. éjjel.	Eperjesre "	9 óra 56 p. reg.
" "	9 óra 06 p. reg.	Eperjesre "	3 óra 32 p. délb.
Eperjes—Kassa.			
Eperjesről ind.	4 óra 17 p. reggel.	Kassára érk.	6 óra 29 p. perc.
" "	8 óra 01 p. "	" "	9 óra 40 p. "
" "	9 óra 08 p. estve.	" "	10 óra 53 p. "
Kassáról "	7 óra 52 p. reggel.	Eperjesre "	9 óra 56 p. "
" "	5 óra 52 p. estve.	" "	8 óra 22 p. "

Az Eperjesről délbén 11 óra 29 perczkor induló gőzomnibus Kasán csatlakozik az Ujhelybe estve 7 óra 17 perczkor érkező vonathoz s az Eperjesről délbén 5 óra 59 perczkor induló pedig Aboson az Iglóra estve 11 óra 42 perczkor érkező vonathoz.

Az Eperjesen reggel 8 óra 14 perczkor megérkező gőzomnibus a vonat elkészése esetét kivéve a Budapestre estve 10 óra 50 perczkor induló utazókat, és az Eperjesre délbén 3 óra 32 perczkor érkező pedig az Ujhelyből reggel 9 óra 6 perczkor induló utazókat veszi fel.

A gőzomnibus-vonatok menetrende.

Kassa	ind.	Menetjegy	Menet-térti jegy
6.30 r. 1.50 d. u.	1.11	74 37	1.76 1.18 59
9.-a sz. órház fel- és lesz.	6.41	2.01	"
Szt.-István megállóhely	6.54	2.14	"
3.-a sz. órház fel- és lesz.	7.08	2.28	"
Abos	7.15	2.37	58 38 19 91 61 30
Lemes megállóhely	7.24	2.46	"
5.-a sz. órház fel- és lesz.	7.36	2.58	"
Kende megállóhely	7.44	3.06	35 23 12 55 36 18
Eperjes	8.14	3.32	"
13.-a sz. órház fel- és lesz.	8.20	3.38	"
Eperjes-Város	8.23	3.41	"
17.-a sz. órház	8.36	3.54	"
Nagy-Sáros érk.	8.41	3.59	30 20 11 48 32 17
Nagy-Sáros	10.33	d. e.	4.32 d. u.
17.-a sz. órház fel- és lesz.	10.38	"	"
Eperjes-Város	10.52	"	4.51 "
13.-a sz. órház	10.55	"	4.54 "
Eperjes	11.29	"	5.59 "
Kende megállóhely	11.47	"	6.17 este
5.-a sz. órház fel- és lesz.	11.55	"	6.25 "
Lemes megállóhely	12.07	délut.	6.37 "
Abos	12.20	"	6.52 "
9. sz. órház fel- és lesz.	12.25	"	6.57 "
Szt.-István megállóhely	12.40	"	7.12 "
3. sz. órház fel- és lesz.	12.52	"	7.24 "
Kassa	érk.	1.03	7.35 "

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűlet.
Felelős szerkesztő: Hörk József.

Geräucherte Speckbücklinge

größte Sorte, pr. Kiste ca. 5 Kilo, ca. 40 Stück enth., fl. 1.75, 3 Kisten 50 Kt., 6 Kisten fl. 1.50 Rabatt, franco (portofrei) nach jedem Orte in Oesterreich-Ungarn gegen Postnachnahme. Diese schmecken sehr delikate, sowohl zum Nibessen, als auch in Butter oder Schmalz gebraten, sind die Hälfte billiger als Rindfleisch und doch ebenso nahrhaft. Verpackung, Kochrecepte u. ausführliche Preislisten aller Seefische u. Delikatessen gratis.

A. L. Mohr, Ottensen bei Hamburg.

Buchenscheitholz-Verkauf.

Am Regietower Bahnhofe Eperjes-
Tarnower Strecke unweit Orlo sind
714 Cubik-Meter
Buchenscheitholz
bistig zu verkaufen.

Kauflustige wollen sich an den Gefertigten in Kis-Lipnik (Post in Loco via Palócsa) wenden.

Karl Windegg,
6 1-3 Berwatter.

Árverési hirdetés.

Nagy-Sáros község bor- és husfogyasztási adó beszedési joga az 1881. évre bérbe adandó.

Az árverés a helybeli kir. pénzügyőri biztosság irodájában: kassai ut 48. házszám alatt az 1881. évi január hó 10-én délelőtti 11 órakor meg fog tartatni.

Bővebb felvilágosítás ezen biztosságnál a rendes hivatalos órákban megszerezhető.
Eperjesen, 1880. december 30.

M. kir. pénzügyőri biztosság:
4 2-2 **Kintis Károly,**
kir. pü. biztos.

Lizitations-Kundmachung.

Am 12. und 13. Jänner l. J.
werden im
Pfandleih-Geschäfte
Hauptgasse Nr. 16.
die bis 15. October 1880. verpfändeten und unprolongirten Pfänder, mittelst
öffentlicher Lizitation verkauft.
Bis zum Lizitationstage können die Pfänder prolongirt oder ausgelöst werden.

8 **B. Friedman.**

2310. sz. 523 3-3

Árverési hirdetés.

Alóltirt főtisztviség részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a m. kir. közalapítványhoz tartozó, Sárosmegyében fekvő Pusztaszentes-Dubravai 342¹²²/₁₂₀₀ hold földbirtok a hozzátartozó gazdasági épületekkel együtt 1881 évi ápril hó 1-től 1890. évi szeptember 30-ig tartó bér időre, 1881. évi január hó 13-án délelőtt 9 órakor a mislyei főtiszt irodában zártajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Bérleni szándékozók felhivatnak, miszerint írásbeli zárt ajánlataikat, melyek 50 kros bélyeggel és 342 frt bánatpénzzel látandók el — az árverés megkezdéseig, tehát 1881. évi január hó 13-ik napjának reggeli 9 órájáig a főtiszt irodába adják be. A zárt ajánlatokban világosan kiteendő, hogy bérleni szándékozó a feltételeket, melyek a főtiszt irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők, ismeri és azokat elfogadja, a feltételektől eltérő, vagy a fentebb mondott határidőn túl érkezendő ajánlatok el nem fogadtatnak.

Bérlők, kik az uradalommal perben állanak, vagy hátralékban vannak, ugyszintén községek, mint ilyenek nem versenyezhetnek.
Alsó-Mislyén, 1880. decz. 17.

Kir. közalap. ker. főtisztviség.

Meghívás.

Az „Eperjesi Társaskör“ 1881. évi január hó 16. napján d. u. 3 órakor tartja rendes évi közgyűlést a kör helyiségeiben. A t. cz. tagok erre megjelenésre tisztelettel meghívotnak azon megjegyzéssel, hogy a napirenden a következő tárgyak lesznek:

1. Jelentés az 1880. évről. 5
2. Az 1880. évi számadások átvizsgálásáról szóló jelentés.
3. Az 1881. évi költségvetés megállapítása.
4. Az igazgató választmány megválasztása.
5. Netáni indítványok tárgyalása.

Eperjesen, 1881. január 3.

Jelenik-Almássy István s. k., Dr. Glöckl L. s. k., elnök. jegyző.

GUT

bestehend aus
über 180 Joch Ackerfeld sammt Wiese, und die dazu gehörenden, in größter Ordnung sich befindenden
Wirtschaftsgebäuden
ist in PÓSFALU, anderthalb Stunden von Eperies, mit 1. April l. J. zu verpachten.
9 Näheres bei 1-3
Katharina Bottenstein
in Töltszék.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miszerint helyben, Klein Ignác úr házában, (a városháza mellett) mint
orvos és fogász
működésemet megkezdtem.
Dr. Weisz Jakab,
az összes orvos-tudományok tudora és fogász.

Gefertigter beehre mich hiemit dem P. T. Publikum die ergebnste Anzeige zu machen, daß ich mich hierorts im Kleinen Hause (neben dem Rathhause) als
praktischer Arzt u. Dentist
etablirt habe. Der gesammten Heilkunde
Dr. Jakob Weisz,
3aharzt.

525 3-3 461 14-24

EPILEPSIE

Fallsucht, Krämpfe, auch die hartnäckigsten Fälle, heile ich in kürzester Frist nach einer mir allein eigenen und stets erfolgreichen Methode auch brieflich. Spezialarzt Dr. Helmsen in Berlin N. W., Louisen-Strasse 32. Schon Hunderte geheilt. 460 14-24

SPITZWEGERICHER Brust-Bonbons

zur Heilung von Coughen und Brustleiden, Husten, Reuchhusten, Keuchhusten und Bronchial-Entzündung.
Die unerschöpfliche Quelle, welche die Natur zum Wohl und Heile der leidenden Menschheit hervorbringt, schließt das bis heute unangekante Geheimnis in sich, der entzündeten Schleimhaut des Kehlkopfes und des Luftröhrensystems ebenbürtig schnell als wirksam Linderung zu geben und dadurch die Heilung der betreffenden erkrankten Organe möglichst rasch zu befördern. Da wir bei unermesslicher Fabrikate für reine Mischung von Zucker und Spitzwegeriche garantiren, bitten wir um beider Beachtung unserer beidseitig registrierten Schutzmarke und Unterchrift am Carton, da nur dann daselbe echt ist.

461 14-24

Verkaufspreis per Carton 30 fr.
Victor Schmidt & Söhne,
k. k. Landesbefugte Fabrikanten, Wien, Wieden, Alseegasse 48.
Depots in Eperies: bei den Apothekern Herren Julius Jéphy, J. Krivos u. Carl Schmidt, in Kaschau: C. Wandraschel Apoth., A. Koczeko Apoth., Ludwig Segebusch Apoth., Georgenberg: Johann Gröb, Ludwig Gedeon Apoth., E.-M.-Ujhely: J. Deutsch's Nachfolger, Riptó-St.-Mills: M. M. Ernothy, Miskolc: Kálmán Ujhazy, Schemnitz: Jof. Szantay, Munkács: L. Gotlib.

Az eperjesi takarékpénztár PÉNZTÁRI FORGALMA

az 1880. évi július hó 1-től 1880. évi december hó 31-ig.

Bevétel.	ft	kr.	Kiadás.	ft	kr.
Pénztárkészlet 1880. július hó 1-én	53,596	34	Tőke visszafizetések	325,126	44
Tőke betétekben	314,008	40	Betétek utáni kamatokért	2,473	95
Kiváltott váltókban	1.408,739	—	Leszámított váltókért	1.390,159	62
Váltók utáni kamatokban	30,946	30	Visszatérített váltó-kamat	344	23
Kiváltott kézi zálogok	43,105	36	Előlegek kézi zálogokra	30,968	25
Kamat zálogok után	2,967	05	Visszatérített zálog-kamat	28	15
Törlesztések jelzálog kölcsönökre	21,198	95	Kölcsön jelzálogokra	29,500	—
Kamat jelzálog kölcsönöknél	13,620	89	Visszatérített jelzálog-kamat	109	26
Felvett saját betéteinkből más intézeteknél	35,436	90	Más intézeteknél betéteink	30,049	83
Házbér	1,228	25	Vett értékpapírokért	3,303	80
Értékpapírok kamatja	67	86	Üzleti költségek	479	55
Szelvényekért	140	—	Igazgatósági és felügyelő bizottsági jutalék	3,177	—
Váltó óvásokért	630	92	Tiszti fizetések	3,194	94
Különféle jutalék	11	61	Hivatali személyzet jutalmazása	650	—
Ingatlanokból	84	—	Jótevény adományok	229	—
A tartalék tőkére	238	28	Váltó-óvásokért	636	55
A nyugdíj alapra	53	64	Fizetett adó	1,654	70
3% bélyegadó betéti kamatok után	75	86	3% bélyegadó betéti kamatok után	1,120	38
Letéti díj	23	98	Fizetett részvényosztalék	23,720	—
Részvény átiratási díjakért	1	50	Vett ingatlanokért	1,200	—
Méntelep számláján	2,260	—	Felszerelésre	46	02
Bizományi számlán	18	50	Vett szelvényekért	185	26
Folyó számlán	16,742	13	Méntelep számlájára	1,929	65
			Tartaléktőkéből	39	75
			Házi költségek	199	19
			Bizományi számlára	71	64
			Közgyűlésileg megszavazott adomány	91	52
			Folyó számlában	20,165	79
			Pénztári készlet 1880. évi december hó 31.	74,341	25
				1.945,195	72
	1.945,195	72			

Eperjesen, 1880. december hó 31.

7

Farkas Lajos,
főkönyvvivő.

Az Eperjesi bankegylet könyvnyomdája,

ajánlja magát a következő nyomtatványok izléses és jutányos kiállítására:

Meghívók levél alakban 100-a 3 ft.
 Meghívók nyolczadrétű finom sima kartonon 4 ft.
 Meghívók nagy névjegyalakban erős kartonon borítékkal
 100-a 2 ft.
 Meghívók, chromo-lythographiai, 50 drb, borítékkal együtt
 3 frttól feljebb.

Tánczrendek meghívókkal együtt, levélalakban
 100-a 3 ft.
 Tánczrendek, kettős nagy névjegyalakban, 100-a 4 ft.
 Tánczrendek, chromo-lythographiai állatcsoportok, virágok
 és tájképekkel, igen diszesek, 100-a 5 frttól feljebb.

Étlapok levélalakú színes vastag papíron 100-a 3 ft.
 Étlapok, kettős névjegy-alakban 100-a 4 ft.
 Étlapok nyolczadrétű kartonon 100-a 5 ft.

Tárca-naptár, kettős névjegyalakban chromo-ly-
 thographiai borítékkal 30 kr.
 Fali-naptár, chromo-lythographiai étkező csoportokkal, roc-
 coco-stylben 80 kr.

Kész nyomtatványok lelkészek számára.

Házassági kivonatok, erős papíron konceza (50 drb) 60 kr.
 Keresztelési " " " " " 60 kr.
 Halálórási " " " " " 60 kr.

Ismételadónak megfelelő engedmény.

Kész nyomtatványok ügyvédek számára.

Ügyvédi meghatalmazás simitott erős papíron, konceza (50
 drb) 50 kr.
 Ugyanaz német nyelven, simitott erős papíron, konceza (50
 drb) 50 kr.
 Ugyanaz tót nyelven erős simitott papíron, konceza 50 drb 50 kr.
 Adós-levél, magyar, német és tót nyelven.

Ismételadónak megfelelő engedmény.

Nyomtatványok kereskedők számára.

Levélfejek kereskedők, ügyvédek, gazdászok és magánosok
 számára nyolczadrétű fehér, színes vagy vonalzott erős
 sima papíroson 1000-re 5 frttól feljebb.
 Ugyanaz negyedrében 7 frttól feljebb.
Levélborítékok czim, czég vagy névvel ellátva erősebb szürke
 vagy sárga papíron 1000-re 3 frttól feljebb.
 Levélborítékok pénzküldeményekre, czim, czég vagy névvel
 ellátva, erős szürkés papíron 1000-re 3 ft 50 krtól feljebb.
 Körlevelek, szállítólevelek, értesítvények, kisérvények,
 üzleti könyvek, vörös kék és fekete vonalzáttal, árjegyzékek,
 czinkographiai czimnyomattal rajz vagy fénykép után, tisz-
 tán és izlésen készíttetnek.

Nagy papírraktár.

Mindennemű író-, levél-, diósgyöri-, okmány-, rajzoló-,
 színes- és csomagoló papírok.
 Mindenféle alakú, színű, magán-, kereskedelmi-, ok-
 mány-, pénz-, névjegy- és levélborítékok nagy választékban.

Az eperjesi bankegylet könyvnyomdája.

alispán 9 frt. Ghillány József 4 frt. gr. Kreith József kanonok 2 frt 50 kr. Br. Uszlár Ottó 1 frt. és Berzeviczy Béla 1 frt.

A nőegylet ugy a résztvevőknek, valamint a nemeskeblű adakozóknak hálás elismerését és szíves köszönetét nyilvánítja.

Az eperjesi jótékony nőegylet m. évi decz. hó 31-kén megtartott Szilveszter-estélyén a jó kedv a nem ugyan nagy, de díszes közönség tánczólrésztében már az esteli órákban igen élénk volt — s így tehát nem csudálhatjuk, hogy a kedélyes multság csak reggeli 5 órákor ért véget. A négyeseket átlagosan 56 pár járta. — Jól esett a szemek végig tekinteni a sok szépen. Valóban nem egy bájos alakon felede örömmel a szem tekintetét. A bájos körben ott láttuk: Pulszky Gézánt, Szinyei Pálnét, Szinyei Józsefnét és Szinyei Kálmánét, Semsey Boldizsárnét, Péchy Ödönét, Semsey Ottónét, Semsey Adolfnét — a jótékony nőegylet elnöknője, Berzeviczy-Szinyei Amália, körül; a tánczolóknak között: Semsey Mariska és Anna, Semsey Nathalia, Bornemisza Szerafin, Berthóty Vilma, Kuzmik Margit, Krajzell Aranka, Báró Uszlár Frida, Fuhrmann Gabriella kisasszonyokat stb. stb. kik mind a sok „ujra“ mellett a január hó 15-én megtartandó jogászbálig mondták társnőiknek: „vizionlátásig.“

Az eperjesi társadalmi egylet köréből.

Az eperjesi társadalmi egylet f. é. jan. 2-kán tartotta folytatólagos közgyűlését, mely alkalommal a szavazatok összeszámításával és összeállításával megbízott s mult számunkban megnevezett bizottság betérjesztvén jelentését, köztudomásra hozta, hogy m. évi decz. hó 30-án d. u. 5 órákor a szavazatok összeolvasván, kintnt, hogy elnökké 41 szavazatból 35-tel ujjolag Kubinyi Albert ur választatott meg.

Választmányi tagokul megválasztattak a következő egyleti tagok: Gombos Alajos, Beór Kálmán, Ghillány József, Honner József, Vandrák András, Dessewffy Lajos, Fuhrmann András, Urban Antal, Kovaliczky Mihály, Schmidt Gyula, Radványi Kálmán, Lavotha Rezső, Vilczek Kamil, Horovitz Simon, Nuber Sándor, Glosz Károly, Kósch Frigyes, Lasztkay László, Vida Aladár, — a mi tekintve, hogy a választmány tagjai ugyancsak a nevezettek voltak az elmúlt 1880-ik évben is, — az egylet bennök vetett bizalmának világos jele.

A számadások megvizsgálásával megbízott bizottság betérjesztvén abbéli jelentését, miszerint azokat teljes rendben találta, a közgyűlés ezt tudomásul vette, a pénztárnokot a felelősség terhe alól felmentette és neki buzgó működéséért köszönetet szavazott.

A gyűlés erre, több tárgy nem létében, bezárván, az új bár régi elnök éltetésével oszlott szét.

Különfélék.

Nyilvános köszönet. Főispán ő méltóságának tiszteletére mult hó 14-ik napján megtartott diszvacsoza rendező-bizottsága a városi kórház tőkénének gyarapítására 105 forintnyi összeget felajánlván, alólított tanács kellemes kötelességének tartja ezen nemeskeblű adományt hálás köszönetének kifejezése mellett nyilvánosan nyugtáznia. Eperjes város tanácsa 1881. évi január hó 5-én.

Az eperjesi korcsolyázó egylet holnap, azaz f. hó 9-kén (vasárnap), a helybeli nemzeti zenekar közreműködése mellett a jégpályán megnyitási ünnepélyt rendez. Kezdeté d. u. 2 órákor.

Tanári jubileum. Terray Károly tiszteletére az — írja az „Ell.“ — a ki előbb a losonczy, majd osgyáni, majd végre a rimaszombati prot. gymnasiumnak igazgatója volt, most pedig Losonczon az állami tanítóképző intézet igazgatója, Losonczon lakó tanítványai, tanárkodásának f. é. február 6-án bekövetkezendő évfordulójára alkalmából jubileumot rendeznek. Állani fog pedig ez a jubileum az érdemekben megőszült tanár iránt kifejezendő üdvözlésből, egy értékes album átnyújtásából és közebed megtartásából. Felhivatnak tehát Terray Károly tanárnak minden tanítványai, hogy látogatójegy nagyságú s nevük és állásuk aláírásával ellátandó fényképeiket vagy Kun-zi János, vagy Draskóczy Ede, vagy Margocsi József rendező tagokhoz küldjék be s a nevezett ünnepen leendő megjelenésüket elszállásolhatás céljából jelezzék. A tanítóképző intézet növendékei külön ünnepélyt rendeznek az ősz igazgató tiszteletére. Közzük ezen hirt, mert tudunkkal városunkban is vannak az illetőnek tanítványai, kik a maguk kívánatait szívesen hozzácsatolják a losonczyi társakéhoz. Ez alkalommal megjegyezzük, hogy Hazsinszky Tamás ur, a coll. egyik tanára m. é. decz. 21-kén tartott 25 éves tanári jubileumát, mely alkalommal barátai őt egy értékes aranygyűrűvel és Arany J. összes költeményeinek díszkiadásával tisztelték meg a nap emlékére.

Hetenkint egyszer megjelenő lapunkon megjelent, azaz eset, hogy a lap egyik másik okvetlenül felveendő híre, mire a lapban megjelenik, már az olvasó közönség előtt teljesen ismeretes, részint alapos elbeszélésekből, részint a napisajtó előadásából. — Így vagyunk mi ama városunk s vidékünk közönségét már egy hét óta foglalkoztató párbajgyűgyel, melynek olyan szomorú kimenetele lön. — Mint általán ismeretes eseményről bővebben szólni feleslegesnek tartván, csak a tény egyszerű elmondására szoritkozunk. Gróf Szirmay Alfréd valami örökösödési per miatt összeforint unokaöccsével, br. Luzsenszky Józseffel, minek következtében f. hó 2-án reggel az Eperjes melletti czemetei fűrdőben párbajt vívtak, melyben gróf Szirmay egyik kezén csekély sebet kapott. — Ugyanaz nap délutánján s ugyanazon helyen, hasonló okból a második párbaj vívatott ki, s pedig ugyancsak báró Luzsenszky József és távoli rokona a Szirmay-féle jószágigazgató, Gundelfinger között, ennek azonban a leggyászosabb kimenetele volt, mert Gundelfinger agyonlőtte Luzsenszkyt. Ez alkalommal Gundelfinger is kapott derékon könnyű golyópirolást. Gróf Szirmay és Gundelfinger a párbaj után Kassára utazott. Ifj. Luzsenszky József báró hült tetemeinek eltakarítása f. hó 4-én 3 órákor történt meg Nagy-Sároson. Megható jelenet volt a szülői, testvérei és számtalan jó barátaitól körülvett koporsót beláthatlan sokaság kíséretében látni a sirkertben. Az általánosan ismert és szeretett ifju szemfődele tele volt koszorúkkal, melyek közül több feliratokkal volt ellátva — a mi a közszeretnek igen szép tanubizonyoságát képezte. Mielőtt a holt tetem a sirba bocsájtatott volna, Kyss Géza ur egy megható bucsubeszédet tartott barátai nevében, s midőn a szomorú szertartás véget ért, nem maradt szem könnyek nélkül. Áldás és béke poraira!

Ujévi poezis. Egy ujévi üdvözlésben a befejező versszak következőleg hangzik: „Ohajtjuk, hogy más csapás se érjen Vagy sujtson senkit közöttünk, Inkább az elégedés honoljon Továbbá körükben, azt kívánjuk.“ Nem egyszerűbb és szebb ennél a: „B. u. é. k.“

Időjárásunk furcsa. Majd őszi, ködös magyarosan „dögös“ napok, majd meg tavaszi napfény. Néha is ismerősünk gondolta magában, ha már az idő így tréfál velünk, tréfáljuk meg mi is és elment csolnakázni. De ezt már restelte Januarius s fogta magát, visszavágta a tréfiát egy kis fagygal. Becsülje is meg magát, mert különben máskor is jóízűt csolnakázunk jan. 2-kán.

Városunkban létesülő róm. kath felső leánynevelő-intézet. Családi, társadalmi és közművelődési szempontból nagy hézagot pótolni s kiváló szellemi s anyagi előnyökkel állandóan nyújtani lesz hivatva azon oktatva-nevelő és jótékony intézet, mely Eperjes városában a közel beálló tavasszal kerül építkezés alá, s melynek első sorban Dr. Schuster Konstantin kassai püspök ur ő mltsága 1900 frt évi járulékot lekötött. Ezen 200 szegényebb sorsu gyermek gondozására terjedő kisdődöt, 40 növendékre számított internátust, és alsóbb fokában parallel nyolcz osztályu elméleti és gyakorlati befejező iskolát magában foglaló „r. k. felső leánynevelő-intézet“, megfelelően felszerelve az angol kisasszonyok vezetése alatt fog működni egyaránt magyar nemzeti, vallás-erkölcsi és a családok boldogságára jótékonyan ható háziás irányban. Hiszszük, hogy a kebelbeli és vidéki t. ügybarátok, testületek, családok és egyesek — tekintve önmaguk s gyermekeik javát, és Sárosmege székhelyének általani jelentékeny emelkedését, — szívesen támogatandják ezen nagyszabásu intézet létesítését kiki tehetsége s legjobb akarata szerint: pénz- vagy építési anyagok adományozásával, vagy némi segély-munka teljesítésével! A mintegy 70 ezer forintot igénylő tervszerű építkezésre az ő mltsága által — a telekvétel, és az intézeti belső felszerelés tetelein kívül — e czímen kegyesen fölajánlott 40 ezer frt szolgál egyelőre fedezésül; a hiányzó szükséglet érdekzős összehozatalra vár, és mi a nagy ügy érdekében reméljük: hogy a tömeges pártolás nem fog elmaradni! Beszámolási felelősségünk érzetében legnagyobb köszönettel fogadjuk a legparányibb adományt is; kérve annak a helyi plébániái hivatalhoz s illetőleg az alább megnevezett apát-plébánoshoz leendő szíves eljuttatását, a ki az építési anyagok és segélymunkák iránt teendő ajánlatokat is hason köszönettel fogadja. Az intézet létesítését bármilyen elősegítő adományozók nevére megörökíteni, ezen intézet történeti könyvének feladata leszen! A befolyó részletes adományokról külön s több alkalommal nyilt kimutatást adni, elváltat kötelemeink egyik legszebbike leendő minden irányban készülni a leendő adók a nevelés ügyében tett szíves ajándokait. Plébányi Endre, apát-plébános. Péchy Zsigmond, Ghillány József, Fuhrmann Andor, Nuber Sándor, Vilczek Kamil.

Vettük a budapesti magyar kereskedelmi csarnok kereskedőinek véleményét, kik a szakminiszter által nekik beküldött, az ipartörvény, valamint a vele kapcsolatos ügyek czélba vett reviziója alkalmából, az ezen ügyek tárgyalása alapján készült kérdőpontokra feleltek. Ezen alapos előterjesztést ajánljuk a szakértők figyelmébe. Zichy Jenő gróf a Terézvárosi V. kerületi klubban megyszámsz s díszes közönség előtt érdekes előadást tartott „Nemzetünk közművelődési és közgazdasági föltételeiről“. A gróf előadásában

kiemelte, hogy nem helyes az a nézet, mely szerint valamely ország és nemzet fejlődése kettős irányu lehet: A szellemi és anyagi, mert az egyik a másikat föltételezi. A fejlődés csak úgy hasznos, ha fokozatosan haladva, tartósan maradandó. Fölhozza például Belgiumot, hol még a nemzeti jelző is a haladásra, egyesülésre hiv föl: „L'union fait la force“. Nálunk eddig a fejlődés csak a gazdaság terén mutatkozott, s így egyirányu volt, míg iparunk még most sincs. Ez az oka, hogy mi még csak az ébredés korszakát éljük, mert tagadhatlan, hogy a lassu haladás nálunk is megvan. S hogy haladásunk annál gyorsabb, biztosabb legyen, szaporítsuk a munkaerőt. Emiatt szorgalmazza ő folytonosan az iparegysületeket, rendezett iparkiallitásokat, hogy az egyes megtanulja az izlést, szélesbitse látkörét, mert csak így van haladás. Végre lelkes fölhevítést intéz a jelenlevő hölgyekhez, de általán az ország hölgyeihez is, hogy a munkaerő egy részét, mely nálunk nem nagy, vállalják magukra. Így van ez Csehországban, Tirolban, hol a nők a kézi munkával szerzik meg a család jólétét. Tanítsák meg a kevésbbé jártasokat a kézimunka ezerféle titkaira, a szép izlésre s akkor többet fognak használni, mint a Dumas-féle „Les femmes qui-votes“, mit előadó utópiának tart. A fölolvadás végeztével Mihók Sándor köszönetet mond a grófnak, és kéri, hogy minden erejéből odahasson, mikép a magyar ipart első sorban a főrendek pártfogolják. Szf. és V.

A nyomdászemélyzetnek az ujév alkalmából való tulságos nagy elfoglaltsága, melynek következtében, mult 1-ső számunk csakis Szilveszter éjjelén volt nyomatható, okozta azt, hogy az „éjjeli homály“-ban, a mely reggelinek is beillt volna, lapunk első számába több nyomdahiba csuszott be. Így többek között mindjárt az első lap 3-ik hátsó részében a szerkesztő aláírásából kimaradt a „szerkesztője“ szóból a „j“ betű, s ugyancsak a szerkesztő német beköszöntőjének negyedik bekezdés, 2-ik sorából „anerkannt“ után a „werden kann“. És még pár kisebb. Lapunk mai számából a Tárca s más rovat a halaszthatlan közlendők halmaza miatt kimaradt.

Közgazdaság

„Szepességi vászonfehérítő- és bizományi vállalat részvénytársulat.“

Vettük és t. polgártársainknak meleg pártolásra ajánljuk a következő alaposan indokolt fel-szólítást.

Köztudomásu tény, hogy Magyarország évenként len- és kenderárúkat 21 millió értékben hoz be a külföldről és kivitt nyers len- és kenderért 5 millió forintot vesz be.

A nyers len kikészítése és beváltása, mely eddig csakis az iglői lenkikészítő intézetben eszközöltetett, a nagyméltóságú földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi kir. miniszterium m. é. november 7. 9331. szám alatt kelt rendelete értelmében ezentul Szepesmege több városában fog eszközöltetni.

A lennek egyenletes és jó fonallá való megfonását a kézmárki lenfonoda eszközölni.

A szövők elméleti és gyakorlati kiképeztetése és izléstüknek nemesítése a kézmárki műszövő iskola teendője leendő.

Az egyenletes és folytonos fehérítés és a megfelelő csinozás a szepességi vászon versenyképessége szempontjából annyira lényeges kellek, hogy egy azt eszközölő vállalat létesítése égető szükségé lett.

Regenhart és társa czég kézmárki lenfonodája és szövőgyára ez idő szerint azon kellemetlen helyzetben van, hogy évenként 16,000 darab lenszövetet a külföldön kénytelen fehéríteni és a Szepesség 200 műszövője arra van utalva, hogy a külföldön fehérített fonalból állítsa elő damasszöveteket, vagyis más szavakkal mi több mint 20,000 fitot fizetünk a külföldnek szepességi szöveteink fehérítéséért.

Ezen körülmény egymaga bizonyítja, hogy egyrészt egy fehérítőnek és csinozóknak a Szepességen való felállításának alapföltételei megvannak, és másrészt, hogy ezen intézet felállítása továbbra nem halasztható.

A fent elősorolt fontos érveket kellően méltányolván, elhatározta a Lőcsén m. é. június 16-án tartott nagy értekezlet részéről kiküldött végrehajtó bizottság, hogy az említett fehérítő és csinozó felállítására céljából részvénytársulatot alakít.

Az ezen társulat által létesítendő vállalat „szepességi vászonfehérítő- és bizományi vállalat részvénytársulat“ nevet viselendő, Kézmárk szab. kir. városában fog székelni és nem csak a vászonszövetek fehérítésével és csinozásával foglalkozand, de a lenszövés szakmájába és végé mindennemű megrendeléseket fogad el és kövveti.

A társulat 60,000 o. é. frtuyi részvénytökevel alakul meg, mely 600 névre szóló 100 forintos részvényből fog állani.

A részvénytöke az alakuló közgyűlés megtartása után 10 frtos egyenlő havi részletekben lesz befizetendő.

A befizetett részletekről ideiglenes nyugták fognak kiszolgáltatni, melyek a jegyzettük összeg teljes befizetése után az eredeti részvényekkel cseréltetnek be.

A nagyméltóságú földmivéls-, ipar- és kereskedelemügyi kir. miniszterium átlátva egyily intézet létesítésének szükséges voltát és a vállalkozókat a kezdet nehézségeinek leküzdésében támogatandó, m. évi november 7. 9381. szám alatt kelt magas intézvényével három egymást követő évre 3000—3000 o. é. trnyi évi segélyt engedélyezett a létesítendő vállalatnak és elhatározta, hogy a vállalat szervezését és kezelését a külföldön kiképzett szakközlege által fogja ellenőriztetni.

A részvényjegyzés határnapja 1881. évi január 20-ika.

A jegyzés befejeztével az alakuló közgyűlés napja fog kitűzteni, mely gyűléshez a meghívók tizennégy nappal előbb küldetnek szét.

Felhívjuk mindazokat, kik egy életrevaló hazai ipar fejlesztését és felvirágoztatását szívükön hordják és tőkéjüket azonfelül egészséges vállalatba fektetni kívánják, miszerint vállalatunkat minél több részvényjegyzése által felkarolni sziveskedjenek.

A végrehajtó bizottság.

Aufruf

an sämtliche Frauen und Mädchen des Cäroser Comitatus und der einverleibten Städte.

Im April laufenden Jahres wird in Budapest die große Landesausstellung von weiblichen Handarbeiten und Hausindustrie auf Anregung des Herrn Grafen Eugen Zichy abgehalten. Deren Zweck ist unendlich wichtig, in seiner Tragweite unberechenbar, insbesondere für den weiblichen Theil der Bevölkerung. Es werden uns dadurch Mittel und Wege geboten, unsere Erzeugnisse sowohl, als besonders unsere Handarbeit besser, schneller zu verwerthen, die Industrie zu heben, somit den Wohlstand unseres theueren Vaterlandes zu fördern. Der verdienstvolle, großherzige Patriot Graf Eugen Zichy bemüht sich rastlos in dieser Sache, spart kein Opfer an Geld und Zeit, um dem allgemeinen Wohl, allen seinen Mitbürgern zu nützen. Kürzlich erst hat der edle Graf auch uns Cäroserinnen hier in Cseries aufgesucht, und in einer treffenden, begeisterten Rede uns aufgefordert, sein Mühen und Streben zu unterstützen, nach unseren Kräften mitzuwirken an diesem nützlichen, unser eigenes Wohl förderndem Werk. Bemühen wir uns also Alle mit vereinten Kräften recht viel weibliche Handarbeiten, theils feinere, schöne, mitunter auch Kurzarbeiten selbst anzufertigen, theils von den ärmeren arbeitenden Classen und endlich beim Volk selbst durch eifrige Aufmunterung und Aufforderung allerhand weibliche Arbeiten einzusammeln und abzuliefern. Auch die größten, einfachsten Volksindustrie-Arbeiten werden angenommen; mit Vorzug sogar, was eigens in Cseries fabricirt wird, z. B. Soóvári Spitzen, Groß-Cäroser Tuch, Margonyer und andere Korbflechtereien, allerlei zierliche mit Stickerie geschmückte Lein- und Drillingewebe, wie auch alle Gattungen Kopen u. s. w. Bei den Volksarbeiten müssen wir natürlich trachten, die Arbeiterinnen zu möglichster Bervollkommnung der zu liefernden Gegenstände zu capacitiren, indem wir sie auf ihren eigenen Vortheil aufmerksam machen, daß bei einer so großartigen Zusammenstellung von Handarbeiten man das Beste, Hübschste reizender und viel theurerer verkauft, als das sich weniger empfehlende. Jede, die ihre Arbeit zu verkaufen wünscht, mag den Schätzungspreis daran heften; was nicht verkauft wird, kommt nach der Ausstellung unverletzt zurück. Bei derlei Ausstellungen wird nicht nur Vieles sehr gut bezahlt durch Liebhaber, aber die schönsten, zweckmäßigsten Gegenstände erhalten auch Preismedaillen oder Belohnungsdecrete.

Alle einzuliefernden Handarbeiten bitte ich bis 10-ten, spätestens 15-ten März laufenden Jahres in meine Wohnung: Ungargasse Nr. 245 einzuschicken, wo durch das Comité des Frauenvereines die Gegenstände geprüft, wohlgeordnet und verpackt in den letzten Tagen März nach Budapest expedirt werden, um durch Vermittlung des Gr. Zichy zur Ausstellung zu kommen. Wer nähere Auskunft wünscht, möge sich schriftlich oder mündlich an das Comité wenden.

Im Namen des Frauen-Vereines, der Vorstand:

Berzeviczy-Szinyey Amália.

Kubinyi-Csupka Zsófia.

Neue Behn-Gulden Noten.

Der k. ungar. Finanzminister hat unterm 25. December 1880 die Bestimmungen über die Hinausgabe neuer Banknoten zu 10 fl. ö. W. folgendermaßen kundgemacht:

Die Oesterreichisch-Ungarische Bank wird am 3. Jänner 1881 mit der Hinausgabe von Banknoten zu 10 fl. ö. W., welche die Firma der „Oesterreichisch-Ungarischen Bank“ und das Datum vom 1. Mai 1880 tragen, beginnen und die jetzt unter der Firma der „Privilegirten Oesterreichischen Nationalbank“ im Umlaufe befindlichen Banknoten zu 10 fl. ö. W., mit dem Datum vom 15. Jänner 1863, einberufen und einzuziehen.

Auf Grund des Art. 89 der Bankstatuten (G. A. XXV. vom Jahre 1878 §. 89) hat die k. ungar. Regierung und die k. k. Regierung der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder im Einvernehmen mit dem Generalrathe der Oesterreichisch-Ungarischen Bank beschlossen, daß die Einziehung nach den in der nachstehenden Kundmachung der Oesterreichisch-Ungarischen Bank festgesetzten Bestimmungen erfolge.

Kundmachung

wegen Hinausgabe der Banknoten der Oesterreichisch-Ungarischen Bank zu 10 fl. mit dem Datum vom 1. Mai 1880.

Am 3. Jänner 1881 wird bei sämtlichen Bankanstalten mit der Hinausgabe der Banknoten der Oesterreichisch-Ungarischen Bank zu 10 fl. mit dem Datum vom 1. Mai 1880 begonnen.

Die Beschreibung dieser neuen Banknoten wird im Anhang zu dieser Kundmachung veröffentlicht.

Die jetzt unter der Firma der „Privilegirten Oesterreichischen Nationalbank“ im Umlaufe befindlichen Banknoten zu 10 fl. ö. W. mit dem Datum vom 15. Jänner 1863 werden einberufen und eingezogen.

Die k. k. Regierung der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder und die kön. ungarische Regierung haben diesfalls im Einvernehmen mit dem Generalrathe der Oesterreichisch-Ungarischen Bank (Art. 89 der Statuten) folgendes festgesetzt:

1. Die jetzt im Umlaufe befindlichen Banknoten zu 10 fl. ö. W. mit dem Datum vom 15. Jänner 1863, werden bei den Haupt- und Zweiganstalten der Oesterreichisch-Ungarischen Bank bis 30. September 1881 im Wege der Zahlung und Verwechslung angenommen.

2. Vom 1. Oktober 1881 bis 31. Dezember 1881 werden die zur Einziehung bestimmten Banknoten zu 10 fl. ö. W. mit dem Datum vom 15. Jänner 1863 zwar noch bei den Hauptanstalten der Oesterreichisch-Ungarischen Bank in Wien und Budapest im Wege der Zahlung und Verwechslung, bei den übrigen Bankanstalten aber nur mehr im Wege der Verwechslung angenommen.

3. Vom 1. Jänner 1882 angefangen werden die einberufenen Banknoten zu 10 fl. ö. W. mit dem Datum vom 15. Jänner 1863 von der Oesterreichisch-Ungarischen Bank nicht mehr in Zahlung genommen, so daß mit dem 31. Dezember 1881 die letzte Frist für die Einziehung der einberufenen Banknoten zu 10 fl. ö. W. gegeben ist. Von diesem Termine an werden diese einberufenen Banknoten nur mehr bei den Hauptanstalten der Oesterreichisch-Ungarischen Bank in Wien und Budapest zur Verwechslung angenommen. Die Vergütung für solche Banknoten bei den Zweiganstalten wird über besonderes Ansuchen nur mit Bewilligung des Generalrathes der Oesterreichisch-Ungarischen Bank geleistet. Behufs Erwirkung dieser Bewilligung sind die zu vergütenden Noten bei den Zweiganstalten mittelst Consignation einzureichen.

Nach dem 31. Dezember 1887 ist die Oesterreichisch-Ungarische Bank nicht mehr verpflichtet (Art. 89 der Statuten), die einberufenen Banknoten zu 10 fl. ö. W. vom 15. Jänner 1863 einzulösen oder umzuwechseln.

Wien, am 24. Dezember 1880.

Oesterreichisch-Ungarische Bank. Rust, Generalrath. A. Moser, Gouverneur. Leonhardt, General-Secretär.

Vermischtes.

Das unglückliche Duell des Baron Eugénffy hat allenthalben große Theilnahme hervorgerufen. Unsere Stadt, in welcher der zum Opfer Gefallene seine Jahre verlebte, und sich durch ein musterhaftes, bescheidenes Betragen, alle Classen zu Freunde machte, ist geradezu untröstlich über sein trauriges Ende. Private sowohl als Vereine verlichen dem aufrichtigen Bedauern durch Absendung von unzähligen Beileidsbezeugungen Ausdruck. Beim Leichenbegängniß, welches am 4. d. 3 Uhr Nm. in Nagy-Sáros stattgefunden, war ebenfalls die Elite der Gesellschaft in großer Anzahl vertreten. Herzzerrend war der Jammer der zärtlichen Eltern über den plötzlichen Verlust eines hoffnungsvollen Sohnes, dem seine Ehre so theuer, als das Leben gewesen. Möge dem Frühverbliebenen die Erde leicht sein!

Auf 3 Monate verschoben. Einem aus Soóvár angelangten Telegramme zufolge, wurde die Ueberfiedlung des Schenniger Forstamtes nach Soóvár auf spätere drei Monate verschoben, welche Nachricht die interessirten Kreise — die sich schon auf das Ankommen der Beamten gefreut — höchst unangenehm berührte.

Jagdarten. In Angelegenheit der Ausfolgung von Jagdarten hat der Finanzminister an sämtliche Municipien des Landes einen Erlaß des Inhaltes gerichtet, daß bis zur Schaffung des neuen Gesetzes über die Besteuerung des Jagdvergnügens an alle jene Parteien, welche ihre Jagdarten zu erneuern wünschen, sowie an jene, welche solche Karten zum erstenmale lösen wollen, gegen Entrichtung der entfallenden Gebühr von 6, beziehungsweise 2 Gulden bis Ende Juni 1881 gültige Bescheinigungen auszufolgen sind.

Oh Gendarmen, dein Reich komme je eher zu uns! Diese Worte hat J. Braun, hiesiger Einwohner jüngster Tage bei seiner Reise ausgerufen. Und wir stimmen aufrichtig diesem Wunsche im allgemeinen Interesse bei. Denn nur durch eine — wie sie in der Idee ist — wohlorganisirte Gendarmen wird dem überhandnehmenden Taschendiebstahl gesteuert, und der Besitz eines Jeden zu sichern möglich sein. B. kam nämlich dieser Tage aus M. Sziget, und legte seine Baarschaft in die Hosentasche. Dieser unter anständigen Minuten dem Schlaf; allein Welch schreckliches Ereigniß! Die Hosentasche war durchschnitten, und dessen ganzes Geld aus derselben entwendet. Alle Versuche, dem Gauner auf die Spur zu kommen, waren vergebens. Der Arme hätte in Folge dieses Unglücks nicht einmal seine Reise nach Hause fortsetzen können, wenn

ihm nicht ein Verwandter das nöthige Geld für eine Eisenbahnkarte vorgestreckt hätte.

Ein Kinderleid im Werthe von 60 fl. wurde an eine hiesige achtbare Familie aus Rußland eingeschickt. Letztere aber in Trauer sich befindend, konnte von dem seltenen Stück keinen Gebrauch machen, und so spielte man dasselbe in der Conditorei des Herrn Fontana, mittelst Lose pr. 40 fr. aus. Bei der am 6. d. M. stattgefundenen Ziehung hatte das werthvolle Kinderleidchen Dezsö Saitz auf den Namen Hedvig gewonnen.

Aufhaltung des Omnibus. Am 4. hatte eine Bäuerin die Aufhaltung des Eisenbahnomnibus, und momentanen Schrecken den Reisenden verursacht. Letztere mochte ein wenig zu tief ins Gläschen geguckt haben, und trat darauf von da nach Raichau die Reise an. Allein nach dem Szt-Isvánier Wächterhause verfiel die Benebelte — in Folge Spirituoler und der im Wagen herrschenden Hitze — zum Schrecken aller Reisenden von einer Ohnmacht in die andere. Und da es trotz aller angewendeten Mittel, sie zum Bewußtsein zu bringen, nicht gelingen konnte, mußte auf ein gegebenes Signal der Zug stehen bleiben, und die Betrunkene im nächsten Wächterhause untergebracht werden, wo sie natürlich den Raichauer Markt ver schlafen.

Gattenmord. Gazdácsek J. aus Kapi (nächst Cseries) lebte seit jeher mit seiner Frau in Zwist; oft spielten sich auch schreckliche Scenen unter dem Ehepaare ab, bei welchen Letztere nicht selten durchgebälzten Rücken davongetragen. Vorige Woche aber hatte ein unter den Eheleuten ausgebrochener Streit die schrecklichsten Folgen. G. hatte seine Frau mit dem Spinrocken, bei welchem diese eben beschäftigt war, derart geschlagen, daß sie den erlittenen Verletzungen nach drei Tagen erlegen. Der Mörder wurde bald darauf nach Cseries ins Gewahrsam abgeführt, wo er seiner wohlverdienten Strafe mit beängstigtem Herzen entgegensteht.

Ludwig Long, pensionirter Salzweiger zu Soóvár, wollte in Folge einer unheilbaren Krankheit seinem Leben am 31. v. M. in selbstmörderischer Weise ein Ende machen. Er benutzte auch die Abwesenheit der Hausleute, und ließ sich von einem zehnjährigen Burschen ein Rasirmesser reichen, mit dem er sich die Kehle durchschnitt. Der Knabe jedoch dies bemerkend, schlug Lärm und rief sämtliche Nachbarn herbei, die sogleich einen Arzt aus Cseries holen ließen, der die Wunde zunähte und möglichsten Beistand leistete. L. fühlt sich besser, und ist zu dessen Aufkommen begründete Hoffnung vorhanden.

Deutscher Wirterei-Vehwerkstätte. Mit der Regelung der Angelegenheiten dieser Anstalt wurde durch das h. Handelsministerium der königl. Ingenieur Herr Alexander Rejto betraut. Die Bürgerchaft dieser königl. Freistadt, welche dieses Etablissement im Vereine mit dem hiesigen Handelsstande ins Leben rief, ein geräumiges städtisches Gebäude dazu adaptirte, mit einer, hier nicht wenig Kosten verursachenden Wasserleitung versah und 6000 fl. auf die Einrichtung der Wirterei, Bleiche und Appretur verwendete, somit ein vollgiltiges Zeugniß ihres patriotischen Strebens und ihres Verständnisses für die Bedürfnisse unseres Landes ablegte, nunmehr aber nicht in der Lage ist, dieses in vollem und vielversprechendem Gang befindliche Unternehmen noch weiter domestisch zu verwalten, was ja auch weder thunlich, noch rathsam erscheint, — ist laut Repräsentanten-Beschluß vom 20. December bereit, einem Privat-Unternehmer das Etablissement gegen einen zu vereinbarenden Preis und unter Zugeständniß der allergünstigsten Zahlungsbedingungen zu überlassen, dem Ministerium aber, falls dieses es in eigene Regie übernehmen wollte, es wie es steht und liegt, ohne Entgelt und nur unter der einzigen Bedingung zu übergeben, daß der angestrebte Zweck, diese lucrative Industrie hier heimisch zu machen, auch thatsächlich angestrebt und erfüllt werde. Das h. Ministerium, welches f. Zt. die Einrichtung durch den H. Ministerialbeamten Zoltán v. Péterffy hier anregte, wird sicherlich dafür vorzusehen, daß so bedeutende Opfer nicht verloren gehen und so viel guter Wille nicht ein Fiasco peinlichster Art erlebe.

Daß die Verarmung in den Zipser Städten mehr und mehr um sich greift, ist eine Thatsache, welche zuweilen durch triste Streiflichter grell genug beleuchtet wird. So mußte im Jahre 1879 in Kirchdrauf bei beiläufig zwanzig Parteien die gänzliche Abschreibung der Steuer wegen totaler Mittellosigkeit vorgenommen werden; im Jahre 1880 sind es schon circa 60 Steuerträger, welchen diese Gesetzes-Wohlthat zugestanden werden muß!

Dem Ungarischen Karpathenverein ist der gelehrte und illustre Kirchenfürst, Se. Eminenz Cardinal-Erzbischof Dr. Ludwig Haynald, mit dem Gründungsbeiträge von hundert Gulden beigetreten. J. B.

Sämmtliche israelitische Gemeinden Ungarns haben wegen Regelung der Gemeinde-Matritselführung vom h. Cultus-Ministerium den Auftrag erhalten, ihre Gemeinde-Statuten sammt den leztjährigen Budgets einzufenden.

Medizinische Briefe. IV. Blähungen. Das Einnehmen von Nahrung bringt stets auch einen Zugang von Luft in den Magen und von da in die Gedärme mit sich. Dazu tritt die Entwicklung von Gasen, welche beim Verdauen von schwerverdaulichen Nahrungsstoffen, die sich leicht zerlegen, in jenen Organen vor sich geht. Bei gefunden Personen werden solche Gase auf dem natürlichen Wege beseitigt. Steht jedoch dem Entweichen der Gase aus dem Darmkanal ein Hinderniß entgegen, oder entwickeln sie sich in zu großer